

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ
BÀI 12 - Chúa Jêsus chịu ma quỷ cám dỗ. (Phần 2)

Ma-thi-ơ 4:1-11: Bấy giờ, Đức Thánh Linh đưa Đức Chúa Jêsus đến nơi đồng vắng, đặt chịu ma quỷ cám dỗ. Ngài đã kiêng ăn bốn mươi ngày bốn mươi đêm rồi, sau thì đói. Quỷ cám dỗ đến gần Ngài, mà nói rằng: Nếu ngươi phải là Con Đức Chúa Trời, thì hãy khiến đá này trở nên bánh đi. Đức Chúa Jêsus đáp: Có lời chép rằng: Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi lời nói ra từ miệng Đức Chúa Trời. Ma quỷ bèn đem Ngài vào nơi thành thánh, đặt Ngài trên nóc đền thờ, và nói rằng: Nếu ngươi phải là Con Đức Chúa Trời, thì hãy gieo mình xuống đi; vì có lời chép rằng: Chúa sẽ truyền các thiên sứ gìn giữ ngươi, thì các Đấng ấy sẽ nâng ngươi trong tay, kéo chân ngươi vấp nhằm đá chằng. Đức Chúa Jêsus phán: Cũng có lời chép rằng: Người đừng thử Chúa là Đức Chúa Trời ngươi. Ma quỷ lại đem Ngài lên trên núi rất cao, chỉ cho Ngài các nước thế gian, cùng sự vinh hiển các nước ấy; mà nói rằng: Ví bằng ngươi sấp mình trước mặt ta mà thờ lạy, thì ta sẽ cho ngươi hết thảy mọi sự này. Đức Chúa Jêsus bèn phán cùng nó rằng: Hỡi quỷ Sa-tan, ngươi hãy lui ra! Vì có lời chép rằng: Người phải thờ phượng Chúa là Đức Chúa Trời ngươi, và chỉ hầu việc một mình Ngài mà thôi. Ma quỷ bèn bỏ đi; liền có thiên sứ đến gần mà hầu việc Ngài.

Ma quỷ đã thất bại khi lợi dụng cơn đói mà Chúa Jêsus đang chịu để cám dỗ Ngài, nhưng hắn vẫn không từ bỏ mưu chước mình mà tiếp tục dùng một phương thức khác để cám dỗ Chúa Jêsus.

Bản Kinh-Thánh King James version chép câu 5 và 6 như sau: ⁵Then ^{G5119} the devil ^{G1228} taketh ^{G3880} him up into ^{G1519} the holy ^{G40} city ^{G4172}, and setteth ^{G2476} him on ^{G1909} a pinnacle ^{G4419} of the temple ^{G2411}, and saith ^{G3004} unto him, if ^{G1487} thou be the Son ^{G5207} of God ^{G2316}, cast ^{G906} thyself ^{G4572} down ^{G2736}: for it is written ^{G1125}, He shall give his angels ^{G32} charge ^{G1781} concerning ^{G4012} thee: and in their hands ^{G5495} they shall bear ^{G142} thee up, lest ^{G3379} at ^{G3379} any ^{G3379} time ^{G3379} thou dash ^{G4350} thy foot ^{G4228} against ^{G4314} a stone ^{G3037}.

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **đem** trong câu 5 này, đó là chữ παραλαμβάνω - paralambano, số 3880 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: *đến gần một cách thân thiện, như một người bạn, liên kết với như một người bạn thân, làm ra vẻ như thân thiện với*;

Satan sử dụng quyền năng siêu nhiên để tiếp cận với Chúa Jêsus và giao tiếp với Chúa Jêsus như là một người bạn rất gần gũi để mơn trớn, dụ dỗ, thủ thỉ, tỉ tê nói chuyện với Ngài chứ không phải hắn dùng quyền năng để đem cả thân thể của Chúa Jêsus bay lên không trung để đưa Ngài đến cho này, chỗ kia như người ta mang vác vật thể. Để có thể hiểu được ý của điều này, chúng ta hãy xem Lời Chúa chép gì về công việc của thế giới thần linh làm được những điều mà những người xác thịt không thể.

Ê-xê-chi-ên 8:1-18: Năm thứ sáu, ngày mồng năm tháng sáu, khi ta đang ngồi trong nhà, và các trưởng lão Giu-đa ngồi trước mặt ta, thì tay Chúa Giê-hô-va giáng trên. Bấy giờ ta thấy, và này, có hình giống như hình trạng lửa. Từ hình trạng ngang lưng người ấy trở xuống, thì là lửa; còn từ lưng trở lên, thì như hình trạng sáng chói, tựa đồng bóng nhoáng. Người ấy giơ ra như hình cái tay, nắm lấy một lọn tóc trên đầu ta. Thần cất ta lên giữa quãng đất và trời, trong sự hiện thấy của Đức Chúa Trời đem ta đến thành Giê-ru-sa-lem, nơi cửa vào sân trong, về phía bắc, là nơi có chỗ ngồi của hình tượng sự ghen tương làm cho nổi ghen. Này, tại đó có sự vinh hiển của Đức Chúa Trời Y-sơ-ra-ên, như ta đã xem trong sự hiện thấy tại đồng bằng. Ngài bèn phán cùng ta rằng: Hỡi con người, hãy ngược mắt về phía bắc. Vậy ta ngược mắt về phía bắc, và này, nơi phía bắc cửa bàn thờ, chỗ lối vào, có hình tượng của sự ghen tương. Ngài lại phán cùng ta rằng: Hỡi con người, ngươi có thấy sự những kẻ này làm, tức là những sự gớm ghiếc lớn mà nhà Y-sơ-ra-ên đã phạm tại đây, đặt làm cho ta xa nơi thánh ta chằng? Song ngươi sẽ còn thấy sự gớm ghiếc lớn khác nữa! Đoạn, Ngài dắt ta đến cửa hành lang; ta nhìn xem, thấy một lỗ trong vách. Ngài phán cùng ta rằng: Hỡi con người, hãy xoi vách đi. Khi ta xoi vách xong, thì thấy có một cái cửa. Ngài lại phán: Hãy vào xem những sự gian ác đáng gớm mà chúng nó làm ra ở đây. Vậy ta vào, xem thấy; và này, có mọi thứ hình tượng côn trùng và thú vật gớm ghiếc, mọi thần tượng của nhà Y-sơ-ra-ên đã vẽ trên chung quanh tường. Trước mặt các thần tượng ấy đứng bảy mươi trưởng lão của nhà Y-sơ-ra-ên, giữa đám họ có Gia-a-xa-nia, con trai Sa-phan, mỗi người tay cầm lư hương, khói thơm bay lên như ngút. Ngài bèn phán: Hỡi con người, ngươi có thấy sự các trưởng lão nhà Y-sơ-ra-ên mỗi người làm trong nơi tối tăm, trong phòng vẽ hình tượng của mình không? Vì chúng nó nói rằng: Đức Giê-hô-va không thấy chúng ta đâu; Đức

Giê-hô-va đã lia bỏ đất nầy! Ngài lại phán rằng: Người sẽ còn thấy những sự gồm ghiếc lớn khác nữa mà chúng nó làm! Ngài dẫn ta đến lối vào cửa nhà Đức Giê-hô-va, cửa ấy về phía bắc; nầy, tại đó ta thấy những đàn bà ngồi mà khóc Tham-mu. Ngài phán cùng ta rằng: Hỡi con người, thấy chưa? Người sẽ còn thấy những sự gồm ghiếc lớn hơn nữa! Kế đó, Ngài đem ta vào hành lang trong cửa nhà Đức Giê-hô-va; nầy, nơi lối vào đền thờ Đức Giê-hô-va, giữa hiên cửa và bàn thờ, ta thấy có ước chừng hai mươi lăm người sắp lưng về phía đền thờ Đức Giê-hô-va và xây mặt về phía đông, hướng về phương đông mà thờ lạy mặt trời. Ngài bèn phán cùng ta rằng: Hỡi con người, thấy chưa? Nhà Giu-đa phạm những sự gồm ghiếc mà nó phạm ở đây, há là sự nhỏ mọn sao? vì nó làm cho tội ác mình đầy dẫy trong đất; và còn xây lại chọc giận ta. Nầy, chúng nó lấy nhánh cây để gân mũi mình! Vậy nên ta cũng sẽ làm y theo cơn giận; mắt ta chẳng đoái tiếc chúng nó, và ta không thương xót đâu. Dầu chúng nó kêu la om sòm vang đến tai ta, ta chẳng thềm nghe chúng nó.

Đức Chúa Trời đã khiến cho tâm linh của tiên tri Ê-xê-chi-ên rời khỏi thân thể của ông từ bờ sông Kê-ba xứ Canh-đê thuộc Ba-by-lôn để trở về thành Giê-ru-sa-lem, để ông nhìn thấy được những sự mà dân Giu-đa đã làm ô-uế thành thánh và đền thờ của Đức Chúa Trời ở Giê-ru-sa-lem.

Đức Thánh-Linh cũng cất tâm linh của sứ đồ Giảng ra khỏi thân thể của ông từ nơi ông bị giam tại nhà tù ở đảo Pát-mô, để đem lên thiên đàng, cho ông được thấy và nghe những sự cần biết để chép lại mọi sự cho các Hội-thánh của Đức Chúa Jêsus Christ biết về những sự sẽ xảy đến sau này.

Một điều đặc biệt là ma quỷ đã chờ cho tới khi Chúa Jêsus đói sau bốn mươi ngày đêm kiêng ăn, để tiến hành sự cám dỗ và đây là một tình tiết mà những người tin Chúa phải để ý. Khi thân thể của người ta còn đang khoẻ mạnh, được no đủ cả về tình cảm, tinh thần và vật chất cùng đồ ăn uống, sự cám dỗ sẽ bị hạn chế tác dụng, bởi vì tâm trí của người ta lúc đó mạnh mẽ, tỉnh táo trong lý luận và suy nghĩ. Khi người ta đói, tự trong bản năng và tiềm thức của con người sẽ đưa ra những hình ảnh gợi nhớ những sự liên quan đến nhu cầu mà người ta đang có cần lúc đói, thiếu, cần có cho hoặc thân thể hoặc công việc, hoặc sinh lý đòi hỏi hoặc sức lực yêu cầu. Chính lúc người ta có cần đó, mọi sự liên quan đến nhu cầu sẽ trở nên có giá trị hơn lúc bình thường và tự nhiên trở thành sự cám dỗ, thôi thúc, thúc giục người ta hành động theo ý muốn của nhu cầu mình.

Những người thờ phượng ma quỷ thường sử dụng phương pháp gây ra sự thiếu hụt dinh dưỡng như nhịn ăn, nhịn thở để khiến thân thể họ bị suy yếu để tạo cơ hội cho ma quỷ tách tâm linh họ ra khỏi thân thể mình để kết hợp với ma quỷ làm công việc tà thuật. Khi tâm linh được tách ra khỏi thân thể của người ta thì sẽ có một sợi dây bạc kết nối giữa thân với hồn (tâm linh) để nó sẽ trở về đúng thân thể của nó, nhưng cũng có trường hợp dây đó bị đứt thì tâm linh của người đó không thể trở về được nữa và vĩnh viễn thuộc về ma quỷ và hư mất đời đời.

Vào những ngày cuối cùng của cuộc đời mình, vua Sa-lô-môn đã chép lại thành sách Truyền đạo những sự cay đắng của cuộc đời theo Chúa mà không hết lòng kính sợ Ngài và khi ông đã bị những người vợ thuộc dân ngoại thao túng, khiến ông đã phạm tội thờ lạy thần tượng cùng thực hành công việc của tà thuật liên quan đến việc tách linh hồn mình ra khỏi thân thể xác thịt để làm những sự mà xác thịt của người ta không làm được. Những câu cuối cùng của cuộc đời, vua Sa-lô-môn chua chát viết:

Truyền đạo 12:1-7: Trong buổi còn thơ ấu hãy tưởng nhớ Đấng Tạo hóa người, trước khi những ngày gian nan chưa đến, trước khi những năm tới mà người nói rằng: Ta không lấy làm vui lòng; trước khi ánh sáng mặt trời, mặt trăng, và các ngôi sao chưa tối tăm, và mây chưa lại tuôn đến sau cơn mưa; trong ngày ấy kẻ giữ nhà run rẩy, những người mạnh sức cong khom, kẻ xay cối ngừng lại bởi vì số ít, những kẻ trông xem qua cửa sổ đã lạng mất, hai cánh cửa bên đường đóng lại, và tiếng xay môn lãn; lúc ấy người ta nghe tiếng chim kêu bèn chờ dậy, và tiếng con gái hát đều hạ hơi; lại người ta sợ sệt mà lên cao, và hải hùng lúc đi đường; lúc ấy cây hạnh trở bông, cào cào trở nên nặng, và sự ước ao chẳng còn nữa; vì bấy giờ người đi đến nơi ở đời đời của mình, còn những kẻ tang chế đều đi vòng quanh các đường phố: lại hãy tưởng nhớ Đấng Tạo hóa trước khi dây bạc đứt, và chén vàng bể, trước khi vò vỡ ra bên suối, và bánh xe gãy ra trên giếng; và bụi tro trở vào đất y như nguyên cũ, và thần linh trở về nơi Đức Chúa Trời, là Đấng đã ban nó.

Lời khuyên nhủ với những người chưa phạm tội như mình, Sa-lô-môn viết: **hãy tưởng nhớ Đấng Tạo hóa trước khi dây bạc đứt, và chén vàng bể, trước khi vò vỡ ra bên suối, và bánh xe gãy ra trên**

giống; và bụi tro trở vào đất y như nguyên cũ, và thần linh trở về nơi Đức Chúa Trời, là Đấng đã ban nó.

Đây bạc được chép trong câu trên đó là sợi dây kết nối giữa linh hồn với thân thể xác thịt của người ta, sợi dây này chỉ đứt khi linh hồn của người đó đã bị ma quỷ lừa dối mà tưởng rằng Satan có quyền năng ban quyền phép cho những người nào chấp nhận nó là chúa của mình.

Chính vì lý do này mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán dạy các môn đồ của Ngài cùng hết thấy những người tin Ngài phải tái sinh tâm linh mình bằng Lẽ thật (tức là nước hằng sống của Đức Chúa Trời) và quyền phép của Đức Thánh-Linh, để thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tâm thần (spirit) và bằng Lẽ thật:

Giăng 4:23-24: Nhưng giờ hầu đến, và đã đến rồi, khi những kẻ thờ phượng thật lấy tâm thần và lẽ thật mà thờ phượng Cha: ấy đó là những kẻ thờ phượng mà Cha ưa thích vậy. Đức Chúa Trời là Thần, nên ai thờ lạy Ngài thì phải lấy tâm thần và lẽ thật mà thờ lạy.

Nền tảng căn bản của sự sống loài người không phải là ở trong thân thể xác thịt của người ta nhưng là trong tâm linh của người ấy. Chỉ khi nào tâm linh của người ta được sanh lại, được nuôi dưỡng và được dắt dẫn bởi Đức Thánh-Linh và tuân theo Luật pháp của Thánh-Linh sự sống (tức là Lẽ thật) thì người ấy mới có đủ sức lực để thắng được những sự cám dỗ cùng những mưu chước của ma quỷ.

1 Phi-e-rơ 1:22-23: Anh em đã vâng theo lẽ thật làm sạch lòng mình, đừng có lòng yêu thương anh em cách thật thà, nên hãy yêu nhau sốt sắng hết lòng; anh em đã được lại sanh, chẳng phải bởi giống hay hư nát, nhưng bởi giống chẳng hư nát, là bởi lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời.

Bản Kinh-Thánh King James version chép: chép chính xác theo nguyên bản như sau:

²²Seeing ye have purified ^{G48}your ^{G5216}souls ^{G5590}in obeying ^{G5218}the truth ^{G225}through ^{G1223}the Spirit ^{G4151}unto unfeigned ^{G505}love ^{G5360}of the brethren ^{G5360}, see that ye love ^{G25}one ^{G240}another ^{G240}with a pure ^{G2513}heart ^{G2588}ferverly ^{G1619}: ²³Being born ^{G313}again ^{G313}, not of corruptible ^{G5349}seed ^{G4701}, but of incorruptible ^{G862}, by the word ^{G3056}of God ^{G2316}, which liveth ^{G2198}and abideth ^{G3306}for ever ^{G165}.

Có nghĩa là: *Bởi vì anh em đã làm sạch linh hồn (tâm linh) mình trong sự vâng theo Lẽ thật thông qua Đức Thánh-Linh mà yêu thương anh em mình cách thành thật, và tình yêu thương đó của anh em đối với nhau là sốt sắng hết lòng; Bởi sự tái sanh, không phải hột giống hư nát, nhưng bởi giống không thể hư nát, là bởi Lời của Đức Chúa Trời, là Lời sống và hằng còn đến đời đời.*

Bản tiếng Việt đã dịch thiếu chủ từ của câu 22, là Đức Thánh-Linh và mục đích chính của Lời Chúa đây là nói về sự những người tin Chúa phải có được sự thánh sạch của linh hồn (tâm linh) mình, là điều mà Đức Chúa Jêsus Christ đã cầu xin Đức Chúa Cha làm cho những người thuộc về Ngài:

Giăng 17:15-17: Con chẳng cầu Cha cất họ khỏi thế gian, nhưng xin Cha gìn giữ họ cho khỏi điều ác. Họ không thuộc về thế gian, cũng như Con không thuộc về thế gian. Xin Cha lấy lẽ thật khiến họ nên thánh; lời Cha tức là lẽ thật.

Trong lời cầu nguyện này, Chúa Jêsus không nói về xác thịt của các môn đồ cũng như những người thuộc về Ngài, nhưng Ngài nói về tâm linh (linh hồn) của những người ấy đã nhận biết Ngài và thuộc về Ngài và khi nói đến Lẽ thật là nói về nước hằng sống, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống mà chỉ có tâm linh của những người được tái sinh mới có thể hiểu được và lĩnh hội được mà thôi.

Ma quỷ đã chờ cho đến khi Chúa Jêsus đói để thi hành sự cám dỗ. Hẳn đã đến với Chúa Jêsus không phải bằng thân thể xác thịt như loài người nhưng trong thần linh mà hẳn cám dỗ Chúa Jêsus. Khi nhu cầu về sự sống cho xác thịt người ta đã không thể lay động được đức tin của Chúa Jêsus thì ma quỷ sử dụng chiêu bài kích động lòng tự trọng trong Chúa Jêsus, đó là hẳn kích động Chúa Jêsus tỏ mình thật là Con của Đức Chúa Trời.

Nếu chúng ta chú ý vào những điều ma quỷ đã dùng để cám dỗ Chúa Jêsus, chúng ta sẽ thấy chính ma quỷ đã tự lừa dối mình và tiếp tục lừa dối mình khi hẳn tự cho rằng hẳn đủ khôn ngoan để có thể lừa được Chúa Jêsus vào cái bẫy mà chính hẳn đã bẫy chính mình.

Trước hết chúng ta hãy xem ma quỷ đã tự bẫy mình như thế nào để rồi hẳn phải bị Đức Chúa Trời đuổi ra khỏi thiên đàng.

Ê-sai 14:12-15: Hỡi sao mai, con trai của sáng sớm kia, sao người từ trời sa xuống! Hỡi kẻ giày đạp các nước kia, người bị chặt xuống đất là thể nào! Người vẫn bụng bảo dạ rằng: Ta sẽ lên trời, sẽ nhắc ngai ta lên trên các ngôi sao Đức Chúa Trời. Ta sẽ ngồi trên núi hội về cuối cùng phương bắc. Ta sẽ lên trên cao những đám mây, làm ra mình bằng Đấng Rất Cao. Nhưng người phải xuống nơi âm

phủ, sa vào nơi vực thẳm!

Bản Kinh-Thánh King James version chép: ¹²How art thou fallen ^{H5307} from heaven ^{H8064}, O Lucifer ^{H1966}, son ^{H1121} of the morning ^{H7837}! how ^{H349} art thou cut ^{H1438} down ^{H1438} to the ground ^{H776}, which didst weaken ^{H2522} the nations ^{H1471}! ¹³For thou hast said ^{H559} in thine heart ^{H3824}, I will ascend ^{H5927} into heaven ^{H8064}, I will exalt ^{H7311} my throne ^{H3678} above ^{H4605} the stars ^{H3556} of God ^{H410}: I will sit ^{H3427} also upon the mount ^{H2022} of the congregation ^{H4150}, in the sides ^{H3411} of the north ^{H6828}: ¹⁴I will ascend ^{H5927} above ^{H5921} the heights ^{H1116} of the clouds ^{H5645}; I will be like ^{H1819} the most ^{H5945} High ^{H5945}. ¹⁵Yet ^{H389} thou shalt be brought ^{H3381} down ^{H3381} to hell ^{H7585}, to the sides ^{H3411} of the pit ^{H953}.

Có nghĩa là: *Sao người lại bị ném khỏi thiên đàng như vậy hồi Lucifer, con trai của buổi sáng kia! Sao người lại bị chặt sát tới đất, nằm sòng soài trước mặt các dân! Vì người đã nói trong lòng mình rằng, ta sẽ thăng lên thiên đàng, ta sẽ tôn cao ngôi của ta cao hơn các ngôi sao của Đức Chúa Trời: ta cũng sẽ ngồi trên các hàng của hội chúng, tại nơi cuối của phương bắc; ta sẽ như Đấng rất cao. Nhưng người sẽ bị quăng xuống nơi địa ngục, tới nơi cuối cùng của đáy vực.*

Ma quỷ đã tự nói trong lòng hấn những sự tham muốn của nó về quyền phép, về danh vọng, quyền lực mà nó không thể có được và như vậy, sự thêm muốn đó cũng giống như sự thêm của cơn đói, thêm muốn của xác thịt người ta vậy. Bởi đó mà hấn đã tiếp tục nuôi mộng trong lòng và tự cho rằng hấn đã có được những sự đó, mà không biết rằng, chính những sự lừa dối đó đã làm hư sự khôn ngoan mà từ lúc ban đầu Đức Chúa Trời đã ban cho các thiên sứ của Ngài để nhờ những khả năng đó mà họ có thể hầu việc Ngài được.

Ê-xê-chi-ên 28:17-18: **Lòng người đã kiêu ngạo vì sự đẹp người, và sự vinh hiển của người làm cho người làm hư khôn ngoan mình. Ta đã xô người xuống đất, đặt người trước mặt các vua, cho họ xem thấy. Người đã làm ô uế nơi thánh người bởi tội ác người nhiều quá và bởi sự buôn bán người không công bình; ta đã khiến lửa ra từ giữa người; nó đã thiêu nuốt người, và ta đã làm cho người trở nên tro trên đất, trước mặt mọi kẻ xem thấy.**

Ma quỷ đã lừa được Ê-va khi kích động lòng ham muốn được biết điều thiện và điều ác như Đức Chúa Trời như chính hấn đã tự lừa “được” mình trong sự “đói” quyền lực này nên hấn cũng dùng “phương thức” này để cám dỗ Chúa Jêsus.

Ma quỷ đã thử “khả năng hiểu biết” của Ê-va về mạng lệnh của Đức Chúa Trời trước khi hấn cám dỗ người ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác và bây giờ hấn cũng làm như vậy đối với Chúa Jêsus:

“Ma quỷ bèn đem Ngài vào nơi thành thánh, đặt Ngài trên nóc đền thờ, và nói rằng: Nếu người phải là Con Đức Chúa Trời, thì hãy gieo mình xuống đi; vì có lời chép rằng: Chúa sẽ truyền các thiên sứ gìn giữ người, thì các Đấng ấy sẽ nâng người trong tay, kéo chân người vấp nhằm đá chăng.”

Ma quỷ không biết Lẽ thật bởi vì Lời của Đức Chúa Trời không có ở trong hấn dù hấn có thể thuộc Lời của Đức Chúa Trời bởi khả năng siêu nhiên mà Đức Chúa Trời đã ban cho các thiên sứ, nên hấn đã dùng văn tự để thử Chúa Jêsus, với mục đích kích Chúa Jêsus tỏ mình ra là Con Đức Chúa Trời, vì nếu là Con Đức Chúa Trời thì chắc chắn Đức Chúa Trời sẽ cho thiên sứ bảo vệ Con của Ngài.

Theo Lẽ thật thì thiên sứ còn có nghĩa là Lời của Đức Chúa Trời và quyền năng của Lời của Đức Chúa Trời sẽ giúp cho những người nào vâng giữ các mạng lệnh và điều răn của Đức Chúa Trời nhớ Lời Chúa luôn luôn và khi người của Đức Chúa Trời ghi nhớ Lời của Đức Chúa Trời thì họ sẽ không vi phạm (*bóng của sự vấp mà bàn chân là bóng về tâm trí của người ta*) mạng lệnh của Đức Chúa Trời (*bóng về Vàng Đá của các thời đại*).

Ma quỷ trích một phần của câu Kinh-thánh chép trong Thi-Thiên 91 và hấn đã bẻ quẹo ý nghĩa của Lời Chúa để kích Chúa Jêsus nhảy từ trên nóc đền thờ xuống, là điều mà Lời Chúa đã chép trong Thi-Thiên đoạn 91 câu 12 đó không liên quan đến việc nhảy đó, nhưng Lời Chúa đã chép rõ ràng, khi người ta vâng theo Lời của Đức Chúa Trời và nhờ cậy Ngài, thì thiên sứ của Đức Chúa Trời sẽ bảo vệ họ trong các đường lối của họ, hầu cho họ không vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời.

Thi-Thiên 91:9-16: **Bởi vì người đã nhờ Đức Giê-hô-va làm nơi nương náu mình, và Đấng Chí cao làm nơi ở mình, nên sẽ chẳng có tai họa gì xảy đến người, cũng chẳng có ôn-địch nào tới gần trại người. Vì Ngài sẽ ban lệnh cho thiên sứ Ngài, bảo gìn giữ người trong các đường lối người. Thiên sứ sẽ nâng người trên bàn tay mình, e chân người vấp nhằm hòn đá chăng. Người sẽ bước đi trên sư tử**

và rấn hổ mang; Còn sư tử tơ và con rắn, người sẽ giày đạp dưới chân. Bởi vì người triu mến ta, nên ta sẽ giải cứu người; Ta sẽ đặt người lên nơi cao, bởi vì người biết Danh Ta. Người sẽ kêu cầu ta, ta sẽ đáp lời người; Trong sự gian truân, ta sẽ ở cùng người, giải cứu người, và tôn vinh người. Ta sẽ cho người thỏa lòng sống lâu, và chỉ cho người thấy sự cứu rỗi của ta.

Ngày sau rốt này, nhiều người đã để cho ma quỷ xúi giục mà hiểu sai Lời của Đức Chúa Trời mà tự rước họa vào thân mình và làm mất đức tin của nhiều người khác mà tin theo những sự giảng dạy sai lầm của những kẻ không bởi cửa mà vào trong nhà của Đức Chúa Trời.

Chúa Jêsus đã phán dạy các môn đồ của Ngài cùng những người tin Ngài rằng: **Khi một người mạnh sức cầm khí giới giữ cửa nhà mình, thì cửa của nó vững vàng. Nhưng có người khác mạnh hơn đến thắng được, thì cướp lấy khí giới người kia đã nhờ cậy, và phân phát sạch của cải.** (Lu-ca 11:21-22)

Người mạnh sức đó chính là tâm linh của người tin Chúa đã được tái sinh và khí giới mà Chúa Jêsus đã phán đó chính là Lời của Đức Chúa Trời (gươm của Đức Thánh-Linh-Ê-phê-sô 6:17).

Nếu người tin Chúa không tỉnh thức mà cầm khí giới để giữ cửa nhà mình mà 5 giác quan, là 5 cửa ngõ tiếp xúc với mọi sự bên ngoài thân thể xác thịt của người ta, thì ma quỷ sẽ lừa được người ấy, vì sức mạnh của ma quỷ luôn là ảo mà người ta không thấy được, nhưng nếu người tin Chúa tỉnh thức thì sẽ nhận biết được mưu chước của ma quỷ.

Lu-ca 12:33-40: **Hãy bán gia tài mình mà bố thí. Hãy sắm cho mình túi không hư, và của báu không hề hao kém ở trên trời, là nơi kẻ trộm không đến gần, sâu mọt không làm hư nát. Vì của báu các người ở đâu, thì lòng cũng ở đó. Lưng các người phải thắt lại, đèn các người phải thắp lên. Hãy làm như người chờ đợi chủ mình ở tiệc cưới về, để lúc chủ đến gõ cửa thì liền mở. Phước cho những đầy tớ ấy, khi chủ về thấy họ thức canh! Quả thật, ta nói cùng các người, chủ sẽ thắt lưng mình, cho đầy tớ ngồi bàn mình, và đến hầu việc họ. Hoặc canh hai, canh ba, chủ trở về, nếu thấy đầy tớ như vậy thì phước cho họ! Hãy biết rõ, nếu chủ nhà hay kẻ trộm đến giờ nào, thì sẽ tỉnh thức, chẳng để cho nó đào ngạch nhà đâu. Các người cũng vậy, hãy chực cho sẵn sàng, vì Con người sẽ đến trong giờ các người không ngờ.**

Trong cuộc sống gia đình, người tin Chúa cũng phải tỉnh thức về các mưu chước của ma quỷ, vì chúng luôn rình mò chung quanh cuộc sống của người ta để tìm cơ hội tấn công, cám dỗ, lừa dối người ta sa vào tội lỗi, để bị chúng cầm buộc.

1 Cô-rinh-tô 7:1-5: **Luận đến các điều hỏi trong thư anh em, tôi tưởng rằng đờn ông không đụng đến đờn bà là hay hơn. Song, cho được tránh khỏi mọi sự dâm dục, thì mỗi người đờn ông phải có vợ, mỗi người đờn bà phải có chồng. Chồng phải làm hết bổn phận đối với vợ, và vợ đối với chồng cũng vậy. Vợ không có quyền tự chủ về thân mình, bèn là chồng; chồng cũng vậy, không có quyền tự chủ về thân mình bèn là vợ. Đừng từ chối nhau, trừ ra khi hai bên ưng thuận tạm thời, để chuyên việc cầu nguyện; rồi trở lại hiệp cùng nhau, kéo quỷ Sa-tan thừa khi anh em không thìn mình mà cám dỗ chẳng.**

Khi ma quỷ cám dỗ Chúa Jêsus, Ngài đã phán với ma quỷ rằng:

Ma-thi-ơ 4:7: **Đức Chúa Jêsus phán: Cũng có lời chép rằng: Người đừng thử Chúa là Đức Chúa Trời người.**

Trong Lời phán này, Chúa Jêsus đã cảnh cáo Sa-tan không được thử Đức Chúa Trời, bởi vì Đức Chúa Trời là Thành Tín, Công Bình trong mọi sự, nhưng nếu người nào đó vì thiếu hiểu biết mà hiểu sai ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời mà làm sai đi thì người ấy sẽ không được bảo vệ.

Mưu chước của ma quỷ rất xảo quyệt, đó là nó khiến người ta hiểu sai ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời và khi người ta hiểu sai thì người ta sẽ làm sai và hậu quả của sự làm sai đó sẽ là sự thất bại và khi mà người ta đã thất bại thì người ta sẽ nghi ngờ Đức Chúa Trời và mất đức tin nơi Lời của Đức Chúa Trời.

Chính Sa-tan đã từng kích vua Đa-vít làm một công việc không nên làm, đó là tu bộ sổ dân và bởi cơ sự sai lầm của vua Đa-vít mà có bảy vạn người trong dân Y-sơ-ra-ên bị giết.

1 Sử ký 21:1-8 & 14: **Sa-tan dấy lên muốn làm hại cho Y-sơ-ra-ên, bèn giục Đa-vít lấy sổ Y-sơ-ra-ên. Đa-vít nói với Giô-áp và các quan trưởng của dân sự rằng: Hãy đi lấy sổ dân sự, từ Bê-e-Sê-ba cho đến Đan; rồi đem về tâu lại cho ta, để ta biết số họ. Giô-áp thưa; Nguyện Đức Giê-hô-va gia thêm dân sự Ngài nhiều gấp trăm lần đã có! Ôi vua chúa tôi! hết thầy chúng nó há chẳng phải là tôi**

tớ của chúa tôi sao? Cố sao chúa tôi dạy biểu làm điều đó? Nhân sao chúa tôi muốn gây tội lỗi cho Y-sơ-ra-ên? Nhưng lời của vua thắng hơn lời của Giô-áp. Vì vậy, Giô-áp ra, đi khắp Y-sơ-ra-ên, rồi trở về Giê-ru-sa-lem. Giô-áp đem tâu cho vua tổng số dân; trong cả Y-sơ-ra-ên được một trăm mười vạn người cầm gươm; trong Giu-đa được bốn mươi bảy vạn người cầm gươm. Nhưng Giô-áp không có cai số người Lê-vi và người Bên-gia-min; vì lời của vua lấy làm gớm ghiếc cho người. Điều đó chẳng đẹp lòng Đức Chúa Trời; nên Ngài hành phạt Y-sơ-ra-ên.... Đức Giê-hô-va bèn giáng ôn dịch nơi Y-sơ-ra-ên; có bảy vạn người Y-sơ-ra-ên ngã chết.

Bước thứ hai của Sa-tan là tìm cách kích Chúa Jêsus tỏ mình Ngài ra trước kỳ, nhưng thực chất là ma quỷ muốn thử xem Chúa Jêsus có hiểu và tin vào Lời của Đức Chúa Trời đã được chép trong Thi-Thiên 91 câu 12 hay không? Nhưng Satan đã thất bại khi Đức Chúa Jêsus cảnh cáo hấn và lời cảnh cáo của Chúa Jêsus đối với Sa-tan đó là Ngài biết rõ mưu chước của hấn.

Đầu vậy, Sa-tan vẫn tiếp tục cám dỗ và thử Chúa Jêsus.

Ma-thi-ơ 4:8-9: Ma quỷ lại đem Ngài lên trên núi rất cao, chỉ cho Ngài các nước thế gian, cùng sự vinh hiển các nước ấy; mà nói rằng: Ví bằng ngươi sấp mình trước mặt ta mà thờ lạy, thì ta sẽ cho ngươi hết thấy mọi sự này.

Bởi sự ngoan cố, kiêu ngạo mà Sa-tan đã tự che lấp mắt của hấn mà không nhận biết Đấng mà hấn đang cố cám dỗ và thử đó chính là Đấng đã tạo nên hấn cùng muôn vật thuộc về thiên đàng cũng như trên trái đất này. Với bốn tánh nói dối và là cha của sự nói dối nên tự Sa-tan đã lừa dối mình và cho rằng muôn vật trên trái đất này là thuộc về hấn, nên hấn đã tự mãn mà nói với Chúa Jêsus rằng: *các nước thế gian đó là của hấn và hấn có quyền ban các nước cùng những sự vinh hiển của các nước ấy cho ai hấn muốn!*

Kinh-thánh chép rất rõ rằng muôn vật đều do Đức Chúa Trời và bởi Đức Chúa Trời mà được tạo nên và chính Đức Chúa Trời đã phán và Lời của Ngài cũng đã chép rõ rằng, Ngài đã lập Con Ngài (là Đức Chúa Jêsus Christ) để kế tự Ngài và cả thế gian đều thuộc dưới quyền của Con Ngài. Đức Chúa Trời cũng đã biết trước rằng Sa-tan sẽ tìm cách để phá huỷ giao ước của Ngài lập với Con một Ngài cùng những người thuộc về Con Ngài, nên Đức Chúa Trời đã phán rằng: Ngài sẽ **nhạo báng chúng nó** (ma quỷ cùng những kẻ theo ma quỷ ở trong thế gian này), vì các mưu chước của chúng đều là hư không ở trước mặt Ngài.

Thi-Thiên 2:1-12: Nhân sao các ngoại bang náo loạn? Và những dân tộc toan mưu chước hư không? Các vua thế gian nổi dậy, các quan trưởng bàn nghị cùng nhau nghịch Đức Giê-hô-va, và nghịch Đấng chịu xúc dầu của Ngài, mà rằng: Chúng ta hãy bẻ lòi tói của hai Người, và quăng xa ta xiềng xích của họ. Đấng ngự trên trời sẽ cười, Chúa sẽ nhạo báng chúng nó. Bấy giờ Ngài sẽ nổi thịnh nộ phán cùng chúng nó, dùng cơn giận dữ mình khuấy khỏa chúng nó, mà rằng: Dầu vậy, ta đã lập Vua ta trên Si-ôn là núi thánh ta. Ta sẽ giáng ra mạng lệnh: Đức Giê-hô-va phán cùng ta rằng: Người là Con ta; Ngày nay ta đã sanh Người. Hãy cầu ta, ta sẽ ban cho Con các ngoại bang làm cơ nghiệp, và các đầu cùng đất làm của cải. Con sẽ dùng cây gậy sắt mà đập bể chúng nó; Con sẽ làm vỡ nát chúng nó khác nào bình gốm. Vì vậy, hỡi các vua, hãy khôn ngoan; Hỡi các quan xét thế gian, hãy chịu sự dạy dỗ. Khá hầu việc Đức Giê-hô-va cách kính sợ, và mừng rỡ cách run rẩy. Hãy hôn Con, e Người nổi giận, và các người hư mất trong đường chẳng; Vì cơn thịnh nộ Người hòng nổi lên. Phàm kẻ nào nương náu mình nơi Người có phước thay!

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là *lòi tói* đó, nguyên văn tiếng Hê-bơ-rơ là *giao ước, khế ước*, nghĩa đen là *cái đai lưng của thầy tế lễ*.

Khi Thi-Thiên này được công bố ra thì ấy là ngày mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời lập giao ước của Ngài với Con một Ngài và kế hoạch cứu chuộc nhân loại đã được định đoạt. Đức Chúa Trời đã khuyến cáo các vua trong thế gian này phải tôn trọng Con của Ngài và phải hầu việc Ngài cách kính sợ (sự run rẩy là bóng của sự kính sợ), e cơn thịnh nộ của Con một Ngài nổi lên mà người ta mất sự cứu rỗi chẳng.

Ma quỷ quên rằng chúng còn được tự do hành động trong khuôn khổ mà Đức Chúa Trời cho phép đó là công cụ trong tay Ngài để thử thách và trừng phạt các dân cùng những người nào không vâng phục mạng lệnh của Ngài mà thôi, nhưng khi kỳ đã định tới thì chúng sẽ bị nhốt vào nơi hoả ngục đời đời.

Đức Chúa Jêsus phán với Sa-tan rằng: **Hỡi quỷ Sa-tan, ngươi hãy lui ra! Vì có lời chép rằng: Người phải thờ phượng Chúa là Đức Chúa Trời người, và chỉ hầu việc một mình Ngài mà thôi.**

Chúa Jêsus trích Lời của Đức Chúa Trời chép trong sách Phục truyền luật lệ ký đoạn 13 câu 6: **Người phải kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, phục sự Ngài, và lấy Danh Ngài mà thề.**

Bản Kinh-Thánh King James version chép: **Thou shalt fear the LORD thy God, and serve him, and shalt swear by his name.**

Đức Chúa Jêsus đã công bố Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-thánh nhưng các Lời đó đã phán xét Sa-tan, vì hắn đã không hầu việc Đức Chúa Trời như đáng phải làm, vì hắn đang đối diện với Đức Chúa Jêsus Christ - Con kế tự Đức Chúa Trời, mà lại không thờ phượng Ngài, không kính sợ Ngài và không hầu việc Ngài.

Sa-tan đã không thể nói được thêm một lời nào nữa bởi vì Lời của Đức Chúa Trời khi được công bố qua môi miệng của Đức Chúa Jêsus Christ đã phán xét hắn.

Kinh-thánh chép: **Ma quỷ bèn bỏ đi; liền có thiên sứ đến gần mà hầu việc Ngài.**

Đức Chúa Jêsus Christ muốn chúng ta, là chiên của Ngài hãy nhìn biết các bước mưu chước mà Sa-tan đã dùng để lừa dối người ta (*cũng như hắn đã lừa dối một phần ba số thiên sứ trên thiên đàng khi xưa vậy*).

Vì Sa-tan chỉ là một tạo vật của Đức Chúa Trời nên hắn không có khả năng biết được những sự suy nghĩ của người ta cũng như của các thiên sứ khác, nên để có thể lừa dối người ta, hắn trước hết phải dò xem trong lòng của người ta có cái gì, trong con mắt của người ta thích cái gì, cuộc sống hàng ngày của người ta ham thích cái gì... để nó áp dụng phương thức lừa dối và cám dỗ.

Ma quỷ đã ước thử bà Ê-va xem người có hiểu biết, có tôn trọng mạng lệnh của Đức Chúa Trời hay không, nên hắn đã nói với Ê-va như vừa nói vừa hỏi để thử Ê-va rằng: **Mà chi! Đức Chúa Trời há có phán dặn các người không được phép ăn trái các cây trong vườn sao?** (Sáng thế ký 3:1b)

Chữ **mà chi** này trong tiếng Hê-bơ-rơ cũng có nghĩa là *hình như, dường như*, là một từ không mang ý nghĩa bác bỏ, cũng không mang ý nghĩa công nhận, như vậy là gây sự nghi ngờ, không chắc chắn có phải như vậy hay không.

Sa-tan đã thử xem Ê-va có nắm vững được mạng lệnh cùng ý nghĩa của mạng lệnh mà Đức Chúa Trời đã phán hay không. Khi Ê-va trả lời không đầy đủ, không chính xác như Lời của Đức Chúa Trời đã phán, thì Sa-tan biết Ê-va đã không chú ý vào mạng lệnh của Đức Chúa Trời và Ê-va có thể đã không được A-đam truyền tải đầy đủ ý nghĩa của mạng lệnh mà Đức Chúa Trời đã phán với loài người.

Sáng thế ký 3:2-3: **Người nữ đáp rằng: Chúng ta được ăn trái các cây trong vườn, song về phần trái của cây mọc giữa vườn, Đức Chúa Trời có phán rằng: Hai người chẳng nên ăn đến và cũng chẳng nên đá động đến, e khi hai người phải chết chăng.**

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **e khi hai người phải chết chăng** trong câu 3 này, đó là hai chữ פֵּן - pen, số 6435 và chữ מוּתָהּ - muwth, số 4191 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *không chắc chết, có lẽ chết, có thể chết... hoặc không chết;*

Khi Đức Chúa Trời phán với A-đam về việc cấm ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác, Lời Chúa có chép rằng: **Người được tự do ăn hoa quả các thứ cây trong vườn; nhưng về cây biết điều thiện và điều ác thì chớ hề ăn đến; vì một mai người ăn chắc sẽ chết.**

Chữ **chắc sẽ chết** được chép trong Sáng thế ký 2:17 đó là chữ מוּתָהּ - muwth, số 4191 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Chắc chắn chết; Chắc chắn bị giết chết;*

Như vậy, vì không coi trọng Lời của Đức Chúa Trời mà Ê-va đã cung cấp cho Sa-tan cơ hội tấn công cám dỗ và hắn đã thắng Ê-va và qua Ê-va mà A-đam cũng phạm tội chết.

Khi Sa-tan đối diện với Chúa Jêsus thì sự thử đầu tiên của hắn đã thất bại vì Đức Chúa Jêsus có Lời của Đức Chúa Trời dắt dẫn Ngài. Bước thứ hai của Sa-tan là kích động Chúa Jêsus tỏ mình Ngài ra trước kỳ và tại lần này, hắn cũng thử Chúa Jêsus xem Ngài có hiểu ý nghĩa của Lời của Đức Chúa Trời hay không.

Chúa Jêsus đã không làm theo ý muốn của Sa-tan, nhưng Ngài làm theo điều Đức Chúa Cha muốn Ngài nói ra, đó là Đức Chúa Jêsus Christ công bố Lời của Đức Chúa Trời đã được chép trong Kinh-thánh.

Khi ma quỷ trưng dẫn Kinh-thánh để thử Chúa Jêsus: **Chúa sẽ truyền các thiên sứ gìn giữ người, thì các Đấng ấy sẽ nâng người trong tay, kéo chân người vấp nhằm đá chăng.**

Chúa Jêsus đã phán với hắn và Lời của Đức Chúa Trời mà Đức Chúa Jêsus đã trưng dẫn đó có sức

mạnh làm sáng ý nghĩa trong Lời của Đức Chúa Trời mà Sa-tan đã dùng để lừa dối và khiến người ta hiểu sai ý nghĩa của Lời Chúa: **Cũng có lời chép rằng: Người đờng thử Chúa là Đức Chúa Trời người.**

Chúa Jêsus đã trưng dẫn Lời mà Đức Chúa Trời đã phán với Y-sơ-ra-ên và được chép trong sách Phục truyền luật lệ ký 6 câu 16: **Các người chớ thử Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, như đã thử Ngài tại Ma-sa.**

Ma-sa là nơi mà dân Y-sơ-ra-ên đang khi trên đường từ đồng vắng Sin tới Rê-phi-đim và khi tới được Rê-phi-đim thì dừng lại nghỉ và tại nơi này không có nước cho dân sự uống, nên dân Y-sơ-ra-ên đã kiếm cơ cãi lộn với Môi-se mà quên rằng Đức Chúa Trời có thể khiến cho họ có nước, bởi vì Ngài là Đức Chúa Trời toàn năng.

Xuất Ê-díp-tô ký 17:1-3: Cả hội chúng Y-sơ-ra-ên đi từ đồng vắng Sin, đi từng trạm, tùy theo lệnh Đức Giê-hô-va, đóng trại tại Rê-phi-đim; ở đó chẳng có nước cho dân sự uống. Dân sự bèn kiếm cơ cãi lộn cùng Môi-se mà rằng: Hãy cho chúng tôi nước uống. Môi-se đáp rằng: Sao các người kiếm cơ cãi lộn cùng ta? Sao ước thử Đức Giê-hô-va vậy? Dân sự ở đó không có nước, bị khát, nên oán trách Môi-se mà rằng: Sao người khiến chúng tôi ra xứ Ê-díp-tô, hầu cho chúng tôi, con và các bầy súc vật phải chịu chết khát thế này?

Ma quỷ luôn kích người ta sống theo ý muốn của xác thịt mình mà không tin vào mọi Lời mà Đức Chúa Trời đã phán, còn Chúa Jêsus thì lại công bố điều mà Đức Chúa Trời muốn loài người phải sống có trách nhiệm ở trước mặt Đức Chúa Trời, nghĩa là phải tin, phải hiểu giá trị thật của luật pháp mà Đức Chúa Trời đã phán đó là con đường mà người ta phải đi trên đó, phải vâng phục, phải làm theo để nhờ quyền năng có trong Lời của Đức Chúa Trời mà được sự sống lại và sự sống thịnh vượng, sự sống thành công và sự sống đời đời.

Để có thể thắng được những sự cám dỗ của ma quỷ, người tin Chúa phải luôn có sự sáng thật của Đức Chúa Trời ở trong lòng, và sự sáng đó là Lời của Đức Chúa Trời và phải có sự hiểu biết Lời của Đức Chúa Trời cách chắc chắn, không nghi ngờ, không do dự, không lưỡng lự khi làm theo Lời của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Trời là Đấng Thành Tín, Công Bình và Ngài là Đức Chúa Trời toàn năng. Lời của Đức Chúa Trời không bao giờ qua đi dù một chấm hay một nét, vậy nên trong bất kỳ một hoàn cảnh nào, ở đâu và trường hợp có như thế nào thì hãy nhớ rằng, Đức Chúa Trời biết trước tất cả mọi sự đó và Ngài muốn dân sự của Ngài phải tin cậy vào Danh của Ngài và chờ đợi Ngài. Chớ vội mở miệng ra nghịch lại Lời của Đức Chúa Trời. Không được nghi ngờ Lời của Đức Chúa Trời và đừng sợ hãi, bởi vì chúng ta là con cái, là sản nghiệp của Đức Chúa Trời và mọi sự mà chúng ta phải đối diện đó đều nằm trong sự biết trước của Đức Chúa Trời và Đức Chúa Trời muốn rèn tập cho dân sự của Ngài biết quyền tể trị của Ngài trên muôn vật, trên không gian và thời gian. Việc đầu tiên mà dân sự của Đức Chúa Trời cần làm đó là ngợi khen Đức Chúa Trời vì sự khôn ngoan của Ngài là không thể dò và như Lời Chúa có chép rằng: **Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định. Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con này được làm Con cả ở giữa nhiều anh em; còn những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình, và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển.** (Rô-ma 8:28-30)

Hãy nhìn chăm vào Đức Chúa Jêsus Christ là cội rễ của đức tin và làm theo Ngài.

Hãy nhớ: **Không nói chuyện với ma quỷ nhưng hãy công bố Lời của Đức Chúa Trời và nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ mà gỡ trách chúng và công bố chúng phải thờ phượng Đức Chúa Trời và hầu việc một mình Ngài mà thôi** như Đức Chúa Jêsus Christ của chúng ta đã làm.